

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 пер-
пера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и
Српско-Хрватску на годину 12 пер-
пера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње
по франка у злату, на по годи-
не 10 франка у злату.
Прешлаш се прима само у
годишњим и полугодишњим ро-
ковима и долаже у наплату.
Поштом број 20 пара за Цр-
ну Гору, — за иностранство 25
гари.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant
régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service.
On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA,
Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12
Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an.
La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans
toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Ад-
министрацији „Глас Црногор-
ца“ на Цетиње.
Допис се шаље Уредништву
— Рукопис се не враћају.
Одлас се шаље Администра-
цији и наплаћује се за сваку
ријеч или број до пет цифара из
петит слова по 4 паре, гармона
слова 6 паре; цитира слова 8
пара — за први пут, а за сваки
даљи пут у пола од горње ци-
јене, гдјмаи оглас наплаћује
се 1 перпер. — Осим напријед
чињене цијене од ријечи, на-
плаћује се по закону о таксама
још по 50 пара за свако поједино
оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

УЧИТЕЛСКИ РАСПОРЕД

ЗА 1914/15 ШКОЛСКУ ГОДИНУ

Ријешењем Господина Министра Про-
свјете и Црквених Послова од данас,
а на основу расписаног стјецаја од 19.
јуна т. г., утврђен је распоред сталних и
привремених учитеља-ица и учитељских
заступника за школску 1914/15. годину,
према ком се постављају:

А) Западна школска област:

У Бару: Зорка Лукић, Филип Павиће-
вић и Јошо Ивановић;
на Бати: Саво Ускоковић;
у Горњим Бјелицама: Груица Груичић;
у Доњим Бјелицама: Саво Бурановић;
у Бољевићима: Далфина Бесарићева;
на Врањини: Миша Улићевић;
на Грахову: Никола Ковачевић и Ми-
тар Лазовић;
у Душлу: Тодор Хајдуковић;
у Зупици: Лука Адић;
у Команима: Јован М. Велимировић;
на Комарну: Лука Ђуровић;
у Крњацима: Лука Пекић;
у Сеосима: Душан Ивовић;
на Љуботињу: Јован Данчевић и Божо
Средановић;
на Трешњеви: Савић Јовановић;
у Мркољевићима: Тихомир Фатић и Ђу-
ро Вујановић;
на Ријеци: Филип Шпадијер;
у Салцу: Марија Маријановићка;
на Трњинама: Петар Бурић;
на Ублима (Чевским): Иван Савелић;
у Улцину: Вукосава Поповићева и Ма-
шан Вукић;
на Цетињу: Марко Вукчевић и Анђе
Лазаревићка;
на Горњем Цекулину: Лука Пејовић;
на Чеву: Милош Турчиновић;
у Шестанима: Велимир Живановић;

Б) Источна школска област:

на Андријевици: Милева Радоњићева;
на Безијеву: Божо Вујошевић;
на Блатини: Сава Ракочевић;
на Близи: Станко Брковић;
у Велици: Јелена Поповићка и Милета
С. Поповић;
у Вељем Дубоком: Радоје Зечевић;
у Влаховићима: Јагош Влаховић;
у Вуковцима: Андрија Драговић;
у Голубовцима: Никола Драговић;
у Дољанима: Миша Ђукић;
на Дрезги: Радосав Марковић;
у Колашину: Јулија Ковачевићева;
у Колусима: Живка Бабовићка;
у Липову: Стојан Б. Радовић;
у Љешкопољу: Бошко Раичковић;
на Матешеву: Мирко Вујисић;
на Медуну: Зарија Чејовић;
на Момчу: Новак Вуксановић;
у Миољској: Ђорђе Ђурковић;
у Горњој Морачи: Петар Радновић,
Миладин Вујадиновић и Лазар Павићевић;
у Новом Селу: Спасоје Брајовић;
у Подбишћу: Павле Жижић;
у Подгорици: Љубо Булатовић, Никола
Радовановић, Јефимија Микетићка и Ми-
лић Шкекић;
у Прекобрђу: Ристо Ракочевић и Ву-
косав Зечевић;
у Служу: Тришко Брајовић и Илија
Перовић;
у Требаљеву: Благо Вујисић;
на Ублима (Кучи): Никола Иванчевић
и Јово Лаковић;
у Штитици: Милош Грујић;
у Равницама: Машан Симоновић;
у Крњој Јели: Милета Пековић;
у Врању: Василије Радичевић;

В) Сјеверна школска област

у Барама Шумановића: Ново Вучић и
Милосав Милатовић;
на Богетићима: Ђорђе Мијушковић;
у Борковићима: Арсеније Дубљевић;
у Богомилићима: Видак Лакчевић;
у Брезвику: Митар Капић и Мирко
Машуловић;
у Брестинама: Милутин Радонић;
у Брофанцу: Марко Машановић;
у Буковици: Миња Вујадиновић;
на Велимљу: Иво Копривица и Станко
Радовић;
у Враћеновићима: Васо Кнежевић;
у Голији: Андрија Лубурић;

у Горњем Пољу: Сава Мијушковић и
Петар Капић;
на Даниловом Граду: Радуле Ивановић
и Јелена Ђурашковић;
у Драговићима: Јован Мартиновић;
у Дуги: Радосав Секулић;
у Дужима: Илија Батрићевић;
у Жабљаку: Радосав Томић и Јагош
Вујисић;
у Жуни Никшићској: Лазар Радуновић
и Лазар Радонић;
на Лукову: Пуниша Савелић;
у Мартинићима: Радосав Поповић;
у Недајном: Лазар Шћепановић;
у Никшићу: Тана Михаиловићка и Ве-
лимир П. Радоман;
у Озринићима: Љубо Николић;
у Острогу: Јован Дамјановић;
у Павковићима: Ђуро Јовановић и Ми-
хаило Чобељић;
на Пишчу: Милија Ристић;
у Горњим Рудинама: Вељко Поповић;
у Рудинићима: Мирко Брајовић;
у Руданцима: Митар Калезић;
у Тепцима: Милан Џамбасановић;
у Трпчи: Ново Вујисић;
у Ускоцима: Косто Радовић;
у Црквицама: Пуниша Брајовић;
у Црној Гори: Милосав Вујисић;
у Шавнику: Душан Вујовић и Павле
Протић;
у Шаранцима: Лазар Димић.

Г) Новоослобођени крајеви

у Пећи: Митар Јовановић, Филипина
Дедовићка, Ирина Вешовићка, Раде Ла-
левић, Миладин Зечевић и Султана Ге-
рићка;
у Бијелом Пољу (Пећ): Марија Пипер;
у Гораждевцу: Миливоје Милетић и
Миро Пајковић;
у Будисавцима: Величко Јовановић;
у Ђаковици: Ново Вуканић, Јован
Ћетковић, Евгенија Селић, Александар
Шошкић, Милена Марсенић и Јован Ће-
саровић;
у Плаву: Анђелија Шошкић;
у Горњој Ржаници: Јосиф Бабовић и
Шћепан Вугделић;
у Гусињу: Милева Ивезић;
у Калудри: Радивоје Поповић;
у Заостром: Милун Бабовић;
у Брзави: Вујо Влаховић;
у Горњим Селима: Богдан Обрадовић
и Михаило Вукчевић;
у Бијелом Пољу: Душан Радичевић и
Зорка Басекић;
у Пећарској: Петар Поповић;
у Ивању: Радосав Лазовић;
у Расови: Милош Ђокић;
у Шаховићима: Милош М. Вукчевић;
у Стожеру: Крсто Дедовић;
у Прошћену: Милан Палевић;
у Равној Ријеци: Радоња Пешић;
у Ораховици: Аврам Чукић;
у Рожају: Милош Недић и Станица Гу-
довић;
у Петњици: Ђукан Кораћ;
у Башчи: Никола Веселиновић;
у Будимљу: Ђукан Лабудовић, Бисе-
нија Вуканић и Стане Живановић;
у Полици: Петар П. Поповић;
у Пљевљима: Наталија Ћирковић, Олга
Богичевић, Михаило Куртовић, Даринка
Куртовић, Драгомир Обрадовић, Љубо-
мир Зечевић, Данојла Зечевић и Станица
Шаровић;
у Премћанима: Маринко Шукловић;
у Бољанићима: Божидар Вукчевић;
у Бобову: Благо Радевић;
у Косеници: Драгиша Добрашиновић;
у Отиловићима: Рајко Дебељевић;
у Овевини: Јован Калезић;
у Истоку: Матија Јошовић;
у Тузима: Ђуро Вукчевић и Омер Би-
безић;
у Поношевцу: Мирко Чукић.
Накнадним стјецајем биће објављена
мјеста која су и на даље остала упраж-
њена као и мјеста осталих новостворених
а непопуњених школа.
Бр. 3700. Из канцеларије Министарства
ства Просвјете и Црквених Послова,
од 23. септембра 1914. г., Цетиње.
— Ријешењем Госп. Министра Про-
свјете од 4. овог мјесца наређено је да
се за идућу школску годину отворе нова
школска одељења поред постојећих и
то: у Пљевљима 4, у Ђаковици 4, у Би-
јелом Пољу 1, у Рожају 1, у Плаву 1, у

Пећи 1, у Бољанићима 1, у Шаховићима
1, у Подгорици 1.

Број 3381. Из канцеларије Министар-
ства Просвјете од 22. септембра 1914.
године, Цетиње.

— Ријешењем Госп. Министра Про-
свјете наређено је, да се за текућу школ-
ску годину отворе нове школе:

у Мељаку, Глиници, Готовуши, Пра-
чици и Подлећу (пљеваљска област); И-
стоку, Злокућанима, Ракошу, Ђураковцу,
Радацима и Поношевцу (пећска област)
и у Тузима (зетско-брдска област).

Број 3381. Из канцеларије Министар-
ства Просвјете и Црквених Послова,
од 22. септембра 1914. г.

Службена обзнана

Из баталиона Цуцког

Рањени војници: Обрад В. Пешикан.

Из баталиона Мартинићско-Брајовићског

Рањени војници: водник Бошко Ш.
Батрићевић.

Из баталиона Жупског

Рањени војници: Мићо С. Миличић.

Из баталиона Граховског

Погинули војници: Јован П. Миловић
(Бајило), Аким П. Булајић.

Умрли војник Новица Т. Ковачевић.

Рањени војници: поручик Раде Булајић;
официр народ. војске Јован Н. Вујачић;
војници: Андрија Ђ. Миловић, Никола Ј.
Денда, Марко М. Ковачевић.

Из I-вог баталиона Васојевићске бригаде

Рањени војници: Велиша М. Поповић,
Крсто В. Радевић, Милета Б. Мујовић,
Радосав Р. Дабетић, Синан Б. Голић.

Из II-вог баталиона Васојевићске бригаде

Погинули војници: Бранко М. Ћера-
нић, Јован Р. Вешовић.

Рањени војници: поручик Радисав Н.
Вељић; заст. барјактара Милета М. Зече-
вић; водник Мушо И. Џикић; војници:
Новица Р. Лаиновић, Тодор Р. Дабетић,
Пуниша М. Ћеранић, учитељ Томо Б.
Јоксимић; војници: Јован Ј. Кујовић,
Митар З. Делевић, десечар Радоња З.
Вељић; војници: Новица М. Дошљак, Ба-
трић П. Марковић, Митар Р. Пешић, Ми-
лутин Ј. Поповић, Живко Т. Марковић,
Вуксан В. Ђокић, Мило А. Рачић, Миха-
ило Н. Ђукић, Алекса А. Дубак, Лука М.
Дубак, Вукашин М. Дабетић, водник Ра-
дун В. Барјактаровић, Андрија М. Ива-
новић, Милован М. Богавац, Иван В. Го-
лубовић, Илија М. Зечевић.

Из III-ег баталиона Васојевићске бригаде

Погинули: војник Вукман М. Михаи-
ловић.

Рањени: поручик Лазар Л. Милошевић;
војници: Новица В. Дакић, Иван П. Ра-
довановић, Милош Н. Поповић, Радомир
З. Ђуришић, Радоје В. Ђукић, Богдан
Г. Вукићевић, Арсо С. Ђуришић, Ново
М. Ђуришић, Пајо Н. Губеринић, Мило-
сав П. Ђуришић, Пуниша Ђ. Ђукић.

Херцеговачки добровољци

Погинули војник: Обрад Јакшић.
Рањени војник: Раде Т. Вукаловић.

Из баталиона Доњо-Црмничког

Рањени војници: Раде М. Ђуришић, Ђу-
ро И. Ђуришић, Саво Ј. Јовалекић.

ИСПРАВКА. — У 48. броју Гласа Цр- ногорца погрешно је оштампано:

Из баталиона Љворечког

Погинули
стоји Миша Б. Голинић а треба Миша
Б. Гогич.

Цетиње, 24. септембра 1914. год.

Из канцеларије
Кр. Министарства Војног.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Сјутра је рођендан Његовог
Величанства Краља. Ма да је сав
наш народ заокупљен тежином ве-
ликих и судбоносних историјских
догађаја, које преживљујемо, ипак
ће сјутра сва наша отаџбина у души
приносити Творцу топле молитве
за здравље и дуг живот нашега
љубљенога Краља, чија нам је о-
пробана мудрост нарочито данас
толико потребна. Нека Бог чува
нашега Господара и нека Му по-
дари снаге, да би о идућем рође-
дану дочекао крунисање садашњих
ратних тегота срећним миром и
остварењем Својих давнашњих ро-
дољубивих жеља!

— Поводом рођендана Његовог
Величанства Краља сјутра прије
подне биће служено благодарење.

Са нашега бојишта

Са фронта Херцеговачког Од-
реда јављају нам, да је наша војска
прекјуче око Билеће и Гацка има-
ла са непријатељем јаку борбу
и том је приликом заузела важ-
ну позицију Облак.

Наша војска заробила је преко
100 аустриских војника и 3 офи-
цира. Заплићен је један ми-
траљез са шест резервних цијеви
са пантљиком и муницијом, а
поврх тога неколико кашета му-
ниције и много војничког мате-
ријала.

Непријатељеви су губитци би-
ли огромни, наши незнатни.

На осталим дјеловима нашега
бојишта није било ништа зна-
чајније.

Овдашњи Царско-Руски Војни
Агент, г. Н. Потапов, примио је
ово званично саопштење:

Петроград, 22. септембра у 7-50
у вече.

На источно-пруском фронту про-
дужава се одступање Нијемаца.

Они покушавају да се задрже на
утврђеним позицијама испод гра-
нице, од Вержолова до Лика.

Петроград, 23. септембра. у 6-20
у вече.

Ближе жељезничке станице у И-
сточној Пруској препуне су возова:
непријатељ је примио појачања из
Кенигсберга, од тамошњег гарни-
зона. Утврђене позиције на граници
одржавају се ватром многобројне
тешке артиљерије. Наше се насто-
јање продужава. Воде се особито
жестоки бојеви у околини Бакалар-
јева. Наше ваздушне извиднице
установиле су да се нејурисдиктске
колоне с артиљеријом и комором
нејурекидно крећу пут зајада, од-
ступајући са границе.

Могамо побједити

Под овим насловом од почетка рата
„Н. Времија“ доноси ред чланака из пера
даровитог публицисте М. Меншикова.
Послије одступања Нијемаца у Францу-
ској и руских победа над Аустрлијцима
изашао је XX. чланак, у коме налазимо
следеће мисли:

По самој природи савремених
ратова, у којима оперирају од ми-

лиона армије, и најкрупније побједе нијесу коначне. Разбијена војска може изгубити на десетке хиљада заробљених, рањених и убијених и на стотине топова и митраљеза, ипак тај губитак не би представљао тако велики дио разбијених сила. Нека пану и двије стотине хиљада војника, то је тек пети дио милијона, а остају четири петине дијелова још здравих. Велика армија, која одступа у нeredу од панике, послије пораза у стању је, да се опет сабере и опре непријатеља. Ето зашто, у дубокој благодарности и усхићењу пред херојизмом наше армије и наших савезника, ја мислим, да би било прије времена сматрати *коначно* разбијену како њемачку армију у Француској, тако и аустро-угарску у Галицији и Пољској. Те су армије разбијене, али по свој прилици не коначно. Потребити су поновљени, непрекидни, систематски удари, да се *разбијени* непријатељ *добие*. Само недостатка свјежих сила, прекојерни умор послје многодневних бојева и велики губитци, могли би то омести.

Зато би била самообмана мислити, да је армија, која је одржала неколико побједа — данашњих побједа послје двонедјељног или тронедјељног боја! — способна с истом енергијом одити до Берлина и Беча и наносити пораза колико хоће. То је могуће тек послје извјесног одмора и прилива нових свјежих сила.

Кроз ово пет недјеља ратовања сав свијет се уверио о превасходном прегнућу савезничких армија и њиховој способности, да побјеђују бајаги непобједиме Швабе и Тевтоне. Потребито је такође да се свијет убиједи о бројном превасходству коалиционих сила, о способности не само *разбијати* него и *добити* непријатеља. Ако овај мјесец септембар покаже ово преимућство, то ће рат о Покрову бити довршен психолошки. Противити се херојским армијама, још томе и бројно надмоћнијема, било би јавно безумље, које се дуго не може продужити.

Ма да ја још не мислим, да је с Аустријом већ све свршено, ипак нема сумње, да је овај непријатељ одбијен са катастрофалним последицама за њега. Сада наступа рат на прво мјесто с Германијом. Прошних пет недјеља показале су, да Нијемци имају велико мњење о себи, али не *никаких, битних преимућстава* над нашом армијом: ни у смислу ратних тајна, ни односно састава команде. Сами Нијемци су принуђени, да признаду нашу артиљерију и коњицу превасходним и да често превасходе њемачке. Нема сумње, да и пјешадија наша својом гвозденом упорношћу и поривом напријед бар не уступа њемачкој. А ако је тако, све зависи о бројном преимућству једне или друге стране. У томе обзиру ми би смо имали бити мирни. Русија скоро три пута је виша становништвом од Њемачке, и не може се сумњати у готовост Русије, да даде сва средства за побједу. Сљедоватељно, остаје да се приведе у дјелство све што имамо, и трпљиво чекати природни резултат борбе.

Морал аустријских трупа

„Коријере дела Сера“ прима из Петрограда:

Један руски официр са позиција пред Јарославом живо је описао деморализаторни дух у непријатељској, аустријској војсци.

Он каже, да су Аустријанци започели рат са потпуном убојењем у бриљантну, лаку побједу.

Кад је борба започела — пише тај официр — ја сам присуствовао

нападу мађарских хусара; они су стајали усправни, као на каквој смотри, раме уз раме, и тако су у галопу јуришали на нашу коњицу. Видио сам плаве редове пјешадије, и ови су редови густ и испрсити, надирали на нашу палбу као да презиру сваку помисао на узмак. Видио сам аустријску артиљерију како излази на отворене позиције као да је на вјежбама.

Каква разлика сада! Њихове трупе поведене у бој не прихватају више нападе наше коњице, него се скривају; ми их видимо врло ријетко. Њихова се пјешадија скрива посвуда по шумама, а артиљерија бира позиције увијек далеко од наше борбене линије и од палбе.

Док су се прије бојеви између нас и Аустријанаца мало потешко свршавали нашом победом поради издржљивости аустријских чета, данас Аустријанци не касне бјежати, и тек се слабо одупиру нашем продирању. Када се бијасмо на сјеверо-западу од Јарослава приближили Лубакову, који је био брањен од повољних сила, ми смо отворили палбу, али Аустријанци једва одговореше. Возови са трупама излажаху из станице, остављајући град његовој судбини...

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Смрт француског војника. Пречује је код наше батерије на Ловћену погинуо француски артиљериста Вот. Нашао је јуначку смрт у колу своје браће по оружју наших војника са којима се француски војници, који се налазе код нас, боре противу заједничког непријатеља а за исти узвишени циљ. Погинуо је од топовске гранате са аустријских ратних бродова, који непрестано гађају наше положаје на Ловћену. Јуначка смрт младога француског војника изазвала је у нашој војсци на Ловћену искрено жаљење. Његово је тијело сахрањено са војним почастима код црквине на Ивановим Коритима. Командант Ловћенског Одрода Њ. Кр. В. Књаз Петар присуствовао је погребу младога Француза, који погине на висовима наше свете планине, симбола српске слободе. Њ. Кр. В. Књаз Петар опростио се у присуству француских и наших официра и војника дирљивим говором са посмртним остацима погинулог француског војника. Фрегатни капетан г. Грељеи опростио се у име француског одреда. Кап. г. Н. Јовићевић опростио се над гробом у име г. Министра Војног.

Њ. Кр. В. Књагиница Ксенија јуче се на аутомобилу извезла до Иванових Корита са њерком овдашњег француског посланика г. Деларош Вернеа и у име захвалности положила је на гроб јуначки погинулог Француза диван вијенац.

ТЕЛЕГРАМИ

Ваљево, 23. септембра. Двадесет првог септембра ни на једном фронту није се десило ништа значајније.

Петроград, 23. септембра. (Званично). Руске су трупе према извјештајима команданата у битци код Августова показале бравуру јунаштва и необичну одважност. Неколико пукова су се борили без одмора читаву недјељу дана излазећи часно из најмучнијих искушења. Борбе су биле претјерано оштре у околини Сувалки гдје је непријатељ био концентрисао знатне снаге. Пошто је претходно утврдио ту позицију, непријатељ је дао најоштрији отпор. Наше су трупе више пута јуришале да би истјерале непријатеља из шанчева. Заробљеници тврде, да су њемачки губитци код Сувалки толико велики, да је од неколико стотина војника остајало само

двадесетак. Сви путеви за повлачење Нијемаца прекривљени су њиховим љешевима. На тај начин је њемачка инвазија из Пруске у Русију потпуно пропала. Непријатељ је коначно напустио главнице провинција Сувалки и Ковно. На лијевој обали Висле у Галицији ситуација је непромијењена.

Париз, 23. септембра. (Званично). 20. септембра смо на нашем лијевој крилу опет предузели офанзиву на неколико тачака пошто смо претходно одбили све нападе непријатеље. На осталим тачкама свуда смо се одржали на својим позицијама. Баварски краљевић предузео је команду над сјеверном војском. У јужном Вевру напредујемо али врло лагано.

Анверс, 23. септ. (Званично). Источно од Сена морала се одбрана помоћи пред жестоком нападима њемачке артиљерије и послје огорченог отпори од пет дана.

Петроград, 24. септембра. Поводом царева пута на ратиште пише „Тан“: Присуство цара Николе на челу војске одјекнуће снажно и на Балкану и у Италији и објавиће, да је наступио одлучни моменат за оне, који још оклијевају да се изјасне. Појава царева на челу војске даје разумјети свакоме да је судбина Аустрије запечаћена и да ће при коначној њеној ликвидацији имати дијела само они, који су помогли дјело ослобођења.

Петроград, 24. септембра. Француски коминике каже, да се борба са свом жестином продужава на лијевој крилу и да јој се коначни резултат може очекивати при крају седмице.

„Exchange Company“ јавља, да је војоткиња од Луксенбурга одведена у Њемачку и по наредби цара Виљема заточена у дворцу близу Ниренберга.

Из Њујорка се јавља, да председник Сједињених Америчких Држава с нестрпљењем ишчекује згодну прилику да обнови своје услуге о посредовању за мир.

На ируској граници у јотоњим борбама заробила је руска војска неколико хиљада војника, многобројне топове, муницијска кола, аутомобиле, мотосикле и један тој који је био монтиран на аутомобилу. Појис великога илијана до сада се још није могао извршити.

Петроград, 24. септембра. Генерал Крајничеано изјавио је у једној сједници румунске академије, да би био злочин, ако би Румунија пропустила прилику да анекује Трансилванију.

Студенти универзитета приредили су у Букурешту велику народну скупштину. Професор Јорга путује кроз румунске вароши агитујући да се ступи у акцију за ослобођење браће у Трансилванији.

Румунски ветерани из 1877. упутили су новинама патриотски апел, у коме позивају владу да напусти германофилску политику.

Петроград, 24. септембра. Преко 20.000 бјегунаца из Галиције склоњило се у Чешку.

Талијански сенатор Пелу изјавио је дописнику „Матена“, да Италија треба да узме учешћа у ликвидацији овога рата.

Министар Черчил изјавио је да су побједе руске истакле на дневни ред питање о наслеђу хабсбуршком и да би према томе Италија, да оствари своје претензије у Јадранском Мору, требала да ступи у акцију.

Петроград, 24. септембра. Овдје је синоћ одржана свечана забава у корист црногорских рањеника и одлично успјела. Послије забаве приредило је мноштво манифестације српском посланику.

Талијански националиста, члан парламента Фоскари, захтијева у једном чланку да у овом рату посредује Италија.

Петроград, 24. септембра. Јавља се из Рима, да је српска војска цернирала Сарајево и дочепала се жељезничке пруге сјеверно од вароши.

Из Ротердама се јавља, да је положај њемачке војске на линији Меза и Ена неповољан.

У Угарској је констатовано нових 16 случајева колере. Покушај за купљење прилога у корист аустријског црвеног крста дао је средњи успјех.

Париз, 24. септембра (преко Ајфелове куле).

Према извјештајима из Рима, Нијемци су у бојевима на граници Источне Пруске изгубили преко 70.000 војника. Руска војска једнако их гони.

Званични огласи

Објава. На дан 30. септ. 1914. г. у канцеларији Краљ. Обл. Суда у Пећи, од 8—12 сати прије подне, одржаће се лицитација за набавку дрва за огријев канцеларије и истражног затвора. Ко жели поменутог дана лицитирати, има се пријавити у канцеларији овог суда, гдје ће и сазнати услове лицитације.

Број 2503. VII—45.
У Пећи, 6. септембра 1914. г.
— Краљ. Обласни Суд —
За председника, — судија
Никола Вучинић.

Објава. На дан 20. октобра 1914. године, у канцеларији Краљ. Обл. Суда у Пећи, од 8—12 сати прије и од 2—5 сати послје подне, одржаће се лицитација хљеба, за исхрану овдашњих судских затвореника.

Ко жели поменутог дана лицитирати, имао би се пријавити у канцеларији овог суда, гдје ће и сазнати услове лицитације.

Број 2502. VII—1914—15.
У Пећи, 6. септембра 1914. г.
— Краљ. Обласни Суд —
за председ. — судија,
Никола Вучинић.

Објава. Сагласно ријешењу Краљ. Обласног Суда од 13. овог мјесеца, број доњи, овим се објављује, да ће дана 15. октобра 1914. год., у канцеларији Обласног Суда бити јавна лицитација за набавку стотину (100) метара дрва за огријев судских канцеларија и одјељења Истражног притвора за 1914. и 1915. годину. Лицитација ће се држати одређеног дана од 8—12 сати прије и од 2—5 сати послје подне.

Детаљнија обавјештења о лифериовању речених дрва лицитанти могу сазнати сваког радног дана у канцеларијској вријеме, у канцеларији Обласног Суда.

Лифериовање дрва ће се уступити оном лицитанту, чија би понуда била најнижа и за суд повољна.

Број 2695. VII—1914—61.
Подгорица, 16. септембра 1914. г.
— Краљ. Обласни Суд, —
за председника, — судија,
П. А. Пејановић.

Објава. Дана 10. октобра тек. год. у 10 сати прије подне, одржаће се лицитација у канцеларији потписатог суда за набавку (100) стотину кубних метара дрва.

Ко жели лицитирати, нека се реченог дана јави у канцеларији Обласног Суда, у заказаном времену.

Продаја ће се уступити понудиоцу најповољнијих услова.

Ближа обавјештења могу се добити у канцеларији истог суда сваког дана за вријеме канцеларијског рада.

Број 1737. VII—1914—39.
У Шавнику, 17. септембра 1914. год.
— Краљ. Обласни Суд, —
вршил. дужн. председника,
В. Дедовић.

Приватни огласи

Оглас. Продајемо из слободне руке наше двокатне куће у Катунској улици спрема Владиноу Дому, бр. 75. и 77., са по десет одјељења. Ко жели купити нека се пријави у Апотеку Матановића.

Цетиње.
бр. 391, 8,10 КРСТО ■ МАРНО МАТАНОВИЋИ.